

[Økonomiministeren.]

lønsproblemerne — herunder spørgsmålet om enkemandspension — og afgive indstilling herom til kommissionen.

Af *Lembourn* til finansministeren (29. juni 1967):

„Vil ministeren på grund af danske teatres stadig vanskeligere økonomiske situation enten fritage biografer og teatre for moms eller tilbagegive det beløb til biografer og teatre, som momsens på billetterne vil indbringe?“

Da jeg i sidste folketingssamling anmodede finansministeren om at fritage bøger og noder for moms, blev forslaget afvist, blandt andet med den begrundelse, at man af administrative årsager ikke bør gøre for mange undtagelser. Jeg er enig med ministeren i, at hvis momsens ikke skal blive for upraktisk at administrere, bør der principielt ingen undtagelser gøres, men da man alligevel har svigtet dette princip og har gjort adskillige undtagelser, bl. a. for sportsopvisninger og totalisator- og roulettspil, synes det rimeligt at vælge undtagelser med et kulturpolitisk sigte.

Skønt en række vesteuropæiske lande har enten afskaffet almindelige vareafgifter på litteraturen og kunsten eller pålagt disse goder den laveste afgift, opretholder man i Danmark alligevel den kulturfjendtlige moms. Litteraturen og musikken må man da håbe økonomisk klarer sig igennem, men det synes mere og mere klart, at for teatrene bliver momsens katastrofal. Da enhver form for kulturel støtte så vidt muligt bør gives generelt for derved at undgå eventuelle tilbøjeligheder til smagspression, skal jeg derfor anmode ministeren om at tage en mere positiv stilling til forslaget om at fritage biografer og teatre for momsens eller, hvis man ikke mener at kunne acceptere dette ud fra et administrativt synspunkt, da i det mindste at søge gennemført en ordning, som tilbagebetaler de opkrævede beløb til biograferne og teatrene.

Finansminister *Grünbaums* svar (4. juli 1967):

I sin motivering for spørgsmålet har hr. *Lembourn* med en henvisning til det svar, jeg har givet ham på et tidligere spørgsmål om fritagelse af bøger og noder for moms,

erklæret sig enig med mig i, at momsens — hvis den ikke skal blive for upraktisk at administrere — i princippet bør være undtagelsesfri.

Der er ingen tvivl om, at momsens, når det gælder vareområdet, principielt bør være altomfattende, hvis vi skal undgå at skabe vanskeligheder for de mange handlende, der skal arbejde med momsens i praksis. Det er da også lykkedes at få gennemført momsloven i en sådan skikkelse, at dette princip praktisk talt er opfyldt. Jeg noterer, at hr. *Lembourn* har erklæret sig enig i dette princip.

Imidlertid tilføjer hr. *Lembourn*, at man alligevel har svigtet princippet om, at momsens bør være altomfattende, idet man har gjort undtagelser bl. a. for sportsopvisninger og totalisatorspil, og begrundet sit spørgsmål om afgiftsfritagelse for teatre og biografer med, at det synes rimeligt at gøre undtagelser med kulturpolitisk sigte.

Til dette må jeg bemærke, at momsloven, hvor talen er om arbejds- og tjenesteydelser, ikke er — og ikke tilsigter at være — en generel afgiftslov. På dette område har man bl. a. af administrative grunde fundet det rigtigst at begrænse afgiften til bestemte nærmere opregnede grupper af ydelser. En del af de ydelser, som er medtaget under afgiftsplikten, må med, hvis merværdiafgiften skal kunne fungere efter sin hensigt. Afgiften på andre områder er vel ikke et absolut nødvendigt led i merværdiafgiftssystemet, men er medtaget dels for at gøre afgiften så vidt muligt neutral over for hele forbrugsvalget, dels af hensyn til afgiftens provenu. Det har netop ikke været hensigten, at den generelle afgift — merværdiafgiften — skulle benyttes til vilkårligt at begunstige eller straffe det ene eller det andet område inden for det samlede forbrug, hvortil jo også hører bl. a. forlystelsesområdet, hvorunder teater- og biografforestillinger.

Man kan jo også rejse det spørgsmål, om det ville være rigtigst i forbindelse med en afgift, der pålægges befolkningens nødvendige forbrug, herunder forbruget af levnedsmidler, da at undtage forlystelseslivet for en sådan generel afgift. Jeg har den største sympati og forståelse for den kulturelle virksomhed, der udøves af teatre og biografer, men er ikke overbevist om, at det ville være rigtigst at stille forslag om en æn-